

JÁNOSHALMI HARANGOK

Ára: 50 forint

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XII. ÉVF. 6. SZÁM

2009.

KARÁCSONY

www.szentanna.org

Gyertek hozzám mindnyájan...

„Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket.” (Mt. 11,28.)

A Napkeleti Bölcsék nem találják a Jézushoz vezető utat. Bekopognak Heródes palotájába, és Heródes hívátja a főpapjait, akik útba is igazítják őket: ...Betlehem belőled származik a megváltó - mondják. Heródes udvari papjai tanácsára, vezetésével a Napkeleti Bölcsék célba érnek, átölelik a világ Urát. Döbbenetes, Heródes és főpapjai tudják az ígét, az utat, az életet és még sincs nevük az élet könyvébe beírva.

A kereszténység lényege, nem az, hogy tudom: van Isten. Nem a tudás üdvözít bennünket. Heródes tudta, épp ezért leöletti a kisdedeket, a tudás neki bűnforrása lesz. A kereszténység lényege az élő Istennel való személyes találkozás. Kitérom a szívemet,

majd felkelek és elindulok. Merre? Akarni kell, kérni, és az, ki a lábamat teremtette belép az életembe, az, ki kezeimet megálmolta, letörli a verejtéket, és gyöngéden átölel, és az ki nyelvemet adta, nevemen szólít szeretettel, becézni kezd engem, a tékozló fiút.

Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok. Nem azt mondja Jézus, hogy higgyetek bennem, hanem azt mondja, hogy gyertek hozzám. Ez a Szentírás rész mindannyiunknak szól.

A Karácsony mindannyiunk számára ünnep lehet. Nem egy múltbeli eseményt ünneplünk, hanem az örök életet, az örök Istennel való találkozást. Mindnyájan lehetünk pásztorok, napkeleti bölcsék, és a te otthonod, Betlehemi barlang lesz, benne az Élettel, ha kitérod szívedet Krisztus felé.

Böjte Csaba

Hogy egy kicsit korábról kezdjük...

ADVENT

„... ismeritek az időt: itt az óra, hogy fölébredjünk az álmóból...!”

Idén decemberben is megérkezett a tél. Igaz kicsit később... A gyerekek majd kibújtak a bőrukból örömeikben, amikor először kezdett pelyhekben hullani a hó. Bevallom, így voltam ezzel jómagam is. Bent a fűtött szobában közben szólt a kellemes zene, a hideg egyáltalán nem zavart meg minket, hiszen azzal a tudattal, biztossággérzettel, hogy van hova hazamenni, könnyű elviselni a hideget is, Van ruhánk, van mit enni-inni, élvezhetjük az egyébként zord tél szépségeit bőséggel. Nincs rongyoskodás, nincs éhség, nincsenek elemi hiányok. Felénk legalábbis nincsenek Úgy tűnik semmi sem zavarja a karácsonyi készülődésünket.

És ekkor váratlanul megjelenik egy férfi, durva öltözetben és elkialtja magát: „Térjete meg, Isten Országáa elközelgett!” Meg vagyunk zavarodva. Mi kifogás van ellenünk? Mit akar tölünk ez az ember? Tölünk, akik nem lopunk, nem csalunk, nem vagyunk rosszakaratú zsebmetező sví'hákok, sem cigányverő drogos szkinhedek!

Kinek szóinak akkor az Ő figyelmeztető szavai? Hiszen akik kézbe vesszük ezt az újságot, valamennyien hívő keresztények vagyunk imádkozunk, gyűjtést rendezünk a szegényeknek, eljárunk szentmisére... A jámbor zsidók is mondogatták annak idején: „De hiszen mi Ábrahám leszármazottai, a választott nép gyermekei vagyunk!” A Keresztelő viszont kontráz: „Ne hivatkozzatok Ábraháma!” Ott állnak a nép között az előkelő szaddúceusok, akik a vallást éppen hogy csak tartják; ott áll-

nak a farizeusok, akik tizedet adnak mentából, rutából és minden veteményből (Lk 11,42), és akik a vallásban csak az előírást látják. De nincs farizeus és nincs vámos, „csak” EMBER van. Az ember pedig bűnös Isten előtt a Keresztelő szerint. „De hiszen nem gyilkoltam, nem loptam, nekem nincsen bűnöm!” És a válasz most sem késik: „Se forró nem vagy, se hideg, mivel langyos vagy; ezért kiköplek a számból.” (Jel 3,16) Ez a mi bűnünk: a lagymatagság, felületesség. Jézus mást akar: „Szeresd Uradat teljes szívedből...!” és legyetek tökéletesek, mint mennyei Atyátok!” De hogyan akarunk mi tökéletesek lenni?! Rövid esti ima, vasárnap-i szentmise - az se mindig, perselypénc (tized mentából és rutából) - és kész Olyanok vagyunk, mint a kitömött állatok a múzeumban. Ott van az oroszlán királyi tartásban, de nem ordít. Ott a sas kiterjesztett szárnyakkal, de nem röpül. Madarakat látunk élettelenül, faágakon ülve, de nem énekelnek Miért? Mert csak kitömött állatok, de a legfontosabb, az élet hiányzik belőlük.

„Térjete meg!” - szól ma is hozzánk Keresztelő János. Megtérsni annyi mint komolyan venni az életet. Annakidején Mária leült az Úr lábai elé. Máté otthagytta a pénzváltó asztalát, Zakeus jóvátette, ami kárt okozott. Mindegyikük tett valamit. És vajon mi - helyes módon éljük az életünket? Vajon én megfelelek önmagamnak, Isten rólam szóló elgondolásának? Vagy egészen elalszom – elaludtam – az adventi sötétben...?

Visszaemlékezem

(ádvénti ima)

Visszaemlékezem, mert az ádvént az emlékezés ideje is. Emlékezem első találkozásunkra. Sírtál. Édesanyád bepólyázott és jászolba fektetett Téged. Te csak néztél, néztél engem... akkor még emberi értelmekkel nem tudtad, nem is sejtetted, hogy mennyire fogsz szeretni engem, méltatlant, hogy milyen nagy történetünk lesz. Nem tudom elfelejteni soha gyermektekinteted.

Azóta minden kisgyermek Rád emlékezett. Minden jární kezdő, rogyadozó kicsi térd könnyekig meghat, hiszen Te is jární tanultál miattam és értem, hogy megkeress engem, bárányodat, egyetlen Pásztorom.

Azóta minden Mária és József, minden jászol és barlang, csillag és minden éjszaka Rád emlékeztet.

Karácsony éjszaka megszököm Hozzád az Oltárizsentség elé. Nélküled a karácsony maga az üresség, papírdíszes, hamis csillogás, siralomházi álmodozás.

Emlékezem. Találkoztam Veled gyermekkoromban. Virágzó fehér szirmokat hullató körtefa alatt. Misét játszottam. Nemrég voltam elsőáldozó. Álmaimban azóta is néha nagy pelyhekben hullanak a körtevirág-szirmok. Talán ezért szeretem a hőesést is. Még nem unom. Amikor először esik, benső kényszer hajt, hogy gyónni siessek.

Együtt játszottunk Názáretben. Nem pajtáskodás volt az, hanem egyedülálló szerelem: istenemberi bújócska.

Galilea útjain is találkoztunk, én voltam a beteg, akit meggyógyítottál, a vak, aki utánad kiabált.

Találkoztunk a kútnál, ahol Te vizet kértél tőlem.

Minden velem történt, hiszen személyesen értem jöttél. Ha minden szavad nekem szól, akkor egész életed az én életem is.

Karácsonyi gondolatok

Jászol, szalma - óriási szegénységet hirdet. Igazán földhöz tapadt nyomorúság ül az istállóban. Érezzük át e szegénységben a Megváltónak végtelen gazdagságát, azt, hogy öneki nem kell semmi, hogy mindene megvan. Azért, mert gazdag, azért nem kell neki semmi; azért, mert lélek, szellem van benne, azért nem kell neki földi kincs. Nem érzéketlenségből, nem rest bárgyúságból veti meg az evangélium a földi birtokot, hanem szívteltségből. Nem kell neki, mert jobb kincse van. Ezt hirdeti a kis Jézus: páratlan gazdagságot és függetlenséget! Ezt hirdeti apostola, ki a földi kincset szemétnak nézi. Természetes, hogy az szemét - de csak a lelkileg gazdag embernek. Az egész világ olyan,

mint a jeges tenger, mint egy jégsivatag. Ragyogás, csillogás van rajta bőven, tudomány és művészet ragyogtatja sugarait a jéglapokon, a hideg elméken, az önző akaratokon, de ez a ragyogás terméketlen. Szeretet nincs a szívekben és minden rög be van fagyva. Ebbe a dermedt hidegbe áll bele az Úr Jézus. Ő, ki puha pázsítot teremtett, ki madártollakat színezett, ki meleg napsugarat ad - Ő bele akart állni ebbe a télbe, s azért állt bele, hogy kimutassa, nem kell neki a lágy, puha természet, hanem a hideg, a rideg szigor, hogy kimutassa lelkének erejét és szabadságát. Az önmegtágadás a lélek uralma; az érzékek kielégítése pedig a lélek szolgasága.

Prohászka Ottokár

Jánoshalma karácsonyfája (2009-ben András József ajánlotta fel, az Agroprodukt Kft. és a Városgazda Kft. állította fel, a díszvilágítás Mikó Imre munkáját dicséri.)

A csend hangja

Sétálok a tükörsima jeges, csöndes befagyott folyón. Nagy pelyhekben hull a hó. Távobbb vidáman korcsolyáznak, szánkóznak. Fölnézek a magasba, a puha-pihe hópelyhek szelíden érintik arcomat. Szemem behunyom, lepereg előttem életem, megelevenedik a csoda, újból érzem emberfeletti erejét...

Kislány koromban minden szépre, jóra megtanítottak a szüleim. Nagyon szeretek és féltettek. Mégis, valami hiányzott az életemből. Néha napján belopóztam a templomba, titokban szétnéztem. Szerettem volna meghallgatni egy misét, de tartottam a szüleim haragjától. Mi csak akkor mentünk templomba, ha valaki meghívott az esküvőjére.

Betöltöttem a tizenhatodik évemet. Az osztálytársam kishúgát vasárnap keresztelték. A barátnőm engem is meghívott. A templom hatalmas, ódon falai sugározták a nyugalmat. Az emberek ünneplőbe öltöztek. A pici pólyás babát a pap megkeresztelte. Énekeltek, imádkoztak, fogadalmat tettek. Elhatároztam akkor és ott, én is megkereszteltetem magam! Odaléptem a paphoz és kissé félénken mondtam:

– Szeretném, ha engem is meg tetszene keresztelni!

Keresztszülő nélkül nem lehet megkeresztelkedni – mosolygott rám és megsimogatta arcomat.

A következő hétvégén keresztiszüleimmel együtt én keresztelkedtem meg.

– István atya! – szaladtam hozzá.

– Engem ne a templomban tessék megkeresztelni! Szeretném, ha kint a szabadban, az ég alatt lenne a keresztelőm, mint ahogy Jézust keresztelték!

– Ahogy óhajtod! – nevetett a plébános. Bár nem tagadom, kissé szokatlan a kérésed, de menjünk!

Kísétáltunk a Körös partra. Ragyogóan

sütött a nap, lágy szellő fújdogált, a szomorrú fűz levelei pajkosan táncoltak. Mélyen belélegeztem a folyó illatát.

Letérdeltem és megkeresztelt a pap. Saját elhatározásomból, saját akaratomból fölvettem a keresztséget.

Olyan fenséges szeretet hatott át, hogy átöleltem volna az egész világot! Attól a pillanattól az életem megváltozott. No, nem történtek rendkívüli dolgok, csak könnyebben vettem az akadályokat. Mégis, tizenkilenc évesen megtörtént a baj...

A villamos megállóban álltam. Fölvettek a Képzőművészeti Főiskolára, oda igyekeztem. Mögöttem egy teherautó haladt el. Vaslemezeket szállított. Nem rögzítettek megfelelően, a tetejéről egy lerepült, és engem telibe talált. Azonnal elvesztettem az eszméletemet. A baleseti sebészen tértem magamhoz. Huszonnégy varrattal erősítették össze a koponyámon tátongó sebet.

Szépen gyógyultam. Ám, amikor a fejemről eltávolították a kötést, nem hallottam. Kiabáltak a fülemben, de teljesen megsüketültem. Bajomban Istenhez fohászkodtam: – Istenem, kérve, kérek tégy csodat! Segíts, hogy visszanyerjem a hallásom.

Könyörögtem, de hiába. Isten is megsüketült, legalábbis engem nem hallott. Nem adtam föl. Az előadásokon ott ültem, figyeltem, jegyzeteltem. Megtanultam szájról leolvasni, amit mások hallottak. Tanultam szorgalmasan, és elvégeztem a főiskolát. Mégis boldogtalan voltam. Szüleim úgy viselkedtem velem, mint a balesetem előtt. Nekik köszönhetem, hogy nem ropantam össze.

Közeledett a karácsony. Hó ugyan nem esett, csak ónos eső. Elhatároztuk, hogy a karácsonyt Kékesen töltjük. Ott biztosan lesz hó, és sielhetünk is. Imádtam sielni. Már hatéves koromban megtanított apa.

Amikor megérkeztünk a szállóba, hatalmas pelyhekben hullt a hó. A levegő kristálytisztán ragyogott. Az első estén megismertük asztaltársainkat, köztük egy idős hölgy volt figyelemre méltó.

– Tudja kedvesem – nevetett rám, – én csak a sielés miatt töltöm itt a karácsonyt! Egyedül élek, és ez a legkedvesebb időtöltéseim egyike.

– És mit tetszik még csinálni? – kérdeztem.

– Úszok, tornázok, sokat mozgok a levegőn, vagyis jól karban tartom a testem. Én azt mondom, ha valaki önmagát elhanyagolja és nem figyel eléggé a szervezetére, hogyan is tudna másokra figyelni. Hogyan tudna másoknak segíteni? – nézett kérdően anyára.

– Látják – és gyengéden megfogta az államat, majd mélyen a szemembe nézett. Ha csak a lányukat figyelem, azonnal látom a szomorúságot a szemében. Hiába mosolyog, valami rettentő fájdalom nyomja a lelkét.

– Igen – válaszolt anya helyette. Négy évvel ezelőtt baleset érte, és elveszítette a hallását.

– Sajnos – nyugtázta apa, – és többé, soha többé nem tér vissza a hallása.

– Ne! – kiáltott fel az idős hölgy izgatottan. Ezt ne ejtsék ki a szájukon! Ilyen nincs, hogy soha! Isten előtt semmi sem lehetetlen! Imádkozzanak a lányukért, higgyenek és merjenek kérni az Úrtól.

– Én nem hittem soha Istenben, és nem tudok imádkozni – felelte apa. Meg sem hallaná a szavaimat, mert én nem hittem benne.

– Téved. Nagyon téved kedvesem – simogatta meg ráncos kezeivel apa kezét a hölgy. Isten a szívből és szeretetből jövő kérést teljesíti, főleg, ha nem magának kéri az ember.

Én csak hallgattam. Ha tudnák megnyit imádkoztam, mennyit könyörögtem, de hiába.

Elérkezett a december 24-e. Az étteremben hatalmas fenyőt állítottak. Ebéd után kimentünk sielni. Vakító fehérség borította a tájat. Vidáman siklottunk a ragyogó nap-sütésben. Sebesen hasítottuk a friss havat. Mintha fehér takaró fedné az egész hegyvidéket. Nem hallottam anyáék nevetését, de emlékeztem rá, hogy gyerekkoromban hangosan kacagtak. És ahogy a csöndes magányomban elzártn szárnyaltam, megszólalt bennem egy hang:

– Hallani fogsz. Higgyél, bízzál, hallj!

Annyira megzavart, hogy nem tudtam összpontosítani a sielésre. Kerestem ki szólt hozzám. Nem láttam senkit. Ahogy hátra néztem bumm! Valami kiálló sziklának ütköztem, nagyot estem. A fejemet ismét megütöttem. Zúgott, fájt, szédültem. Megvizsgált az orvos. Néhány óra pihenést javasolt. Elaludtam.

Este hétkor ünnepeltük a szent estét. Anya fél hétkor fölébresztett. Már jobban éreztem magam, lementünk az étterembe. Meggyújtották a csillagszórókat és felhangzott az ismerős karácsonyi dallam: „Mennyből az angyal...”

Én is énekeltem. És hirtelen nemcsak énekeltem, de lassan-lassan hallani véltem a dallamot. És már nem álmodtam! Nem képzelődtem! Visszatért a hallásom! Amikor a harmadik versszakhoz értünk, már biztosan tudtam nem vagyok már süket! Térdre rogytam és zokogva mondtam:

– Köszönöm Istenem.

Anyáék nem tudták mi lelt, zavartan hajoltak le hozzám, azt gondolták rosszul lettem. Könnyes szemmel néztem édesanyámra és halkan, alig hallhatóan sutogtam:

– Anya, hallom a hangot, ismét hallok.

Anya mellém térdelt, boldogan öleltük át egymást. Örömkönyvek hullottak Szent Karácsony estéjén. És a csilingelő szán-csengőből Betlehemes gyerekek léptek ki rózsás arccal.

Jan Twardowski

Siessünk

Siessük szeretni az embereket
olyan gyorsan mennek el
cipő marad utánuk meg süket telefon
Csak ami nem fontos cammog, mint a tehén
az igazán fontos hirtelen történik
Utána a csend normális szóval elviselhetetlen,
mint a tisztaság, amely egyszerűen
a kétségbeesésből születik
amikor gondolunk valakire, nélküle maradván

Ne légy nyugodt, hogy van időd,
mert bizonytalan a bizonyosság,
érzékenységünket elveszi, mint minden szerencse
Együtt járnak, mint a pátosz és a humor
mint két szenvedély,
mely egynél mindig gyengébb,
Oly hamar mennek el,
mint a júliusban elhallgató sárgarigó
mint egy esetlen hang,
egy ügyetlen meghajlás
becsukják szemüket, hogy lássanak igazán
Nagyobb kockázat megszületni mint meghalni
mert mindig túl keveset és túl későn szeretünk

Ne írd ezt gyakran,
írd meg egyszer s mindenkorra,
szelíd leszel akkor, akár a delfin és erős

Siessünk szeretni az embereket,
oly gyorsan mennek el,
akik meg nem mennek el,
sem mindig térnek vissza
és a szerelemről sem tudni soha,
hogy az első az utolsó,
vagy hogy az utolsó az első

Pilinszkyt egyszer megkérdezték: „Ön keresztény költő?” Így válaszolt: „Nem! Én költő vagyok, AKI keresztény!” Légy szülő, AKI keresztény!

Gondolatok, hasznos tanácsok a szülő-gyermek kapcsolathoz, szeretethez

„Ha eredményesen akarjuk közölni szeretetünket, meg kell tanulnunk azt a szeretet-nyelvet, amelyet a gyermekünk megért.”

A nyelvtudomány nyelvcsaládokba sorolja az egyes nyelveket. Legtöbbször szüleinktől, testvéreinktől tanulunk meg beszélni; így sajátítjuk el elsődleges, más szóval anyanyelvünket. Később újabb nyelveket is megtanulhatunk, de legjobban az anyanyelvünkön kommunikálunk. De ha csak ezen a nyelven beszélünk, igen korlátozott mértékben teremthetünk kapcsolatot olyasvalakivel, akinek más az anyanyelve. Ha eredményesen akarunk kommunikálni, meg kell tanulnunk az adott országban beszélt nyelvet.

Ugyanígy van ez a szeretettel is. A szülő és a gyermek által „beszélt” szeretet-nyelv olyan távol állhat egymástól, mint a kínai a magyartól. Hiába igyekszünk, hogy szeretetünknek ékes „anyanyelvünkön” adjunk hangot, ha gyermekünk „más nyelven” ért, sohasem fogjuk megérteni egymást. Ha eredményesen akarjuk közölni szeretetünket, meg kell tanulnunk azt a „nyelvet”, amelyet a gyermekünk legjobban ért.

Jóllehet a gyerekek többnyire nincsenek tudatában saját szükségleteiknek, és nem értik önnön reakcióikat, ha eredményes szülők akarunk lenni, meg kell tanulnunk a gyermekünk számára legérthetőbb módon kifejezni szeretetünket. Nagy segítség lehet ehhez, ha megismerjük az

öt szeretetnyelvet és megtanuljuk helyesen alkalmazni azokat. Az alábbiakban ezeket foglaljuk össze röviden:

1. Elismerő szavak - A legtöbb szülő túl kritikus a gyermekével szemben. Ha folyton bíráljuk szavait és viselkedését, annak egész életére kiható romboló hatása lehet. Határozzuk el, hogy a következő héten minden alkalmat megragadjunk, hogy megdicsérjük őt. Naponta legalább kétszer szóljunk hozzá az elismerés nyelvén.
2. Minőségi idő - Hajoljunk le gyermekünkhöz, és fedezzük fel, mi érdekli, milyen is ő valójában. Fordítsuk rá minden figyelmünket. Minden nap legalább néhány percnyi minőségi időt fordítsunk külön-külön minden gyermekünkre. Helyezzük ezt fontossági sorrendünk élére.
3. Ajándékozás - A túlzott mértékű ajándékozás értelmetlen, és hamis értékrendet alakíthat ki a gyermekben. De a gondosan megválasztott ajándékok, melyeket olyan megerősítő szavak kíséretében adunk át, mint például: „Szeretlek, ezért hoztam ezt neked” - hozzájárulhatnak gyermekünk szeretetigényének betöltéséhez. Legközelebb, mikor ajándékot adunk neki, szóban is fejezzük ki a szeretetünket.
(Az is gondoskodásunk és törődésünk jele, ha nem adunk meg valamit, amit nem tartunk megfelelőnek. „Szeretlek, ezért nem veszek neked csörgőkígyót.”)
4. Szívességek - Gyermekeink szüntelenül

szolgáló cselekedeteinkben részesülnek. Válasszunk egy olyan feladatot, amely különösen is fontos valamelyikük számára, és mondjuk el neki, hogy ez szeretetünk jele. Tanuljunk meg új ismereteket vagy készségeket, amivel még eredményesebben betölthetjük gyermekeink szükségleteit.

5. Testi érintés - Az ölelés, a simogatás és a dédelgetés igen fontos a gyermek érzelmi egészsége szempontjából. Minden gyermekünkénél életkorának és igényeinek megfelelően alkalmazzuk a testi érintést. Ahogy nőnek, egyre tapintatosabbnak kell lennünk e éren, de továbbra is szükségük van szeretetet kifejező

érintéseinkre.

Ha felismertük gyermekünk szeretetnyelvét, használjuk rendszeresen a vele való kapcsolatunkban, de a többi négyet se hanyagoljuk el, mert ezek is sokat elárulnak szeretetünkről.

Ötlet megbeszéléshez

Beszéljük meg a gyermekeinkkel az életkoruknak megfelelő szinten, hogy milyen fontos felismernünk egymás szeretet-nyelvét. Bátorítsuk őket saját szeretet-nyelvük felfedezésére, és mondjuk el nekik, melyik a legfontosabb kifejezési mód a mi számunkra. Hogyan zajlik ez más-más kulturális és családi viszonyok között? *Gary Chapman könyve nyomán*

(Részlet Kun Erzsébet Családmesék - A szeretet tankönyve című kötetből)

- Tulajdonképpen hogy terem a szeretet? - kérdeztem egyszer anyát.
- Magról vetik - nevetett rám.
  - És honnan szerzik hozzá a magot?
  - Nem kell azt szerezni. Belőlünk magunkból pereg. S megfogán a tenyér simogatásában, a szem pillantásában, minden ölelésben.
  - Öntözni nem is kell?
  - Dehogynem. Jó szóval.
  - Nem könnyel?
  - Ments ég. A könny sós, és a só kimarja a kis szeretetpalánta hajtásait.
  - Hát palántázni kell a szeretetet?
  - Palántázni bizony. Elültetni még a szikes talajban is. Mert, ha nem terem szeretet, kihűl a föld.
  - Úgy érted, hasztalan a nap heve, ha belülről nem fűt semmi se?
  - Igen, így értem, mert emberközpon-tú világban élek, és emberként gondolkodom.
  - Elsősorban mi hát a szeretet?
  - Biztonság. Ha szeretnek és szeretsz, mindig van szövetségeseid.
  - És mi a szeretet másodsorban?
  - Erő. Ha feltöltödsz vele, könnyebben érzed a batyut, mit az élet a válladra rakott.

- Szeretni mégsem mindig boldogság. Néha gyötrellem.
- Az élet már ilyen. A mohamedán szó-nyegszövők, ha elvétik a mintát, meg sem kísérlék kijavítani a hibát, mert tudják, hogy Allah tökéletes. ‘
- Mégis érdemes szeretni?
- Csak azt érdemes.
- Pedig van, aki kifejezetten rondán szeret. Rácsimpaszkodik a másakra, tönkreteszi az életét.
- Óvakodj az ilyen embertől. Az ő szerete-te nem természetes, mesterségesen kor-bácsolja a lelkét habosra.
- Ettől a habtól olyan tapadós és émi-lyítő?
- Ettől hát. Míg más szeretete felemel és szabaddá tesz, az övé le- húz és meg- béklyó- z.
- A féltésével?
- Az önzésével. Mert miközben azt mon- dja, téged félt, nem félt senki más- t, csak önmagát.
- Természetes szeretet, az igazi, az milyen?
- Olyan, mint a levegő. Észrevétlen marad, de nem lehet élni nélküle.

XVI. Benedek pápa adventi üzenete a városoknak

„Milyen végtelen öröm, hogy a Szeplőtelen Szűz Mária az édesanyánk” – mondta december 8-án, az Úrangyala elimádokozásakor a pápa. A Szeplőtelen Fogantatás ünnepének jelentőségét magyarázva a Szentatya rámutatott: „Szűz Mária az, akitől Jézus Krisztus született, aki életáldozatával egyszer és mindenkorra legyőzte a sátánt, aki a teremtés kezdetétől fogva kísérti az embert. Ezért számos festmény és kép azt a jelenetet ábrázolja, amikor a Szeplőtelen Szűz eltapossa a kígyó fejét.”

A pápa arról beszélt, hogy a keresztény városok szívében Jézus édesanyjának, Máriának személye kedves és biztató jelenlét. Békét és reményt ad mindenkinek a lét vidám és szomorú pillanataiban is.

Majd feltette a kérdést: „Mit üzen Mária a városnak? Mire emlékeztet mindenkit jelenlétével?”

Válaszában kiemelte: „Mária üzenetében azt ismétli a mai kor emberének: Ne féljétek, Jézus legyőzte a gonoszt, megszábadítva bennünket uralmától.”

A pápa emlékeztetett arra, hogy a médiában hogyan jelenítik meg a gonoszt. „Hoz-

zásokatnak minket a legszörnyűbb dolgokhoz, megmérgezve bennünket. A szív megkeményedik, a gondolatok egyre sötétebbé válnak. Ezért van szüksége a városnak Máriára, aki jelenlétével Istenről beszél nekünk, emlékeztet bennünket a Kegyelem győzelmére a gonosz felett. Arra ösztönöz, hogy reméljünk az emberileg legnehezebb

helyzetekben is.” – mondta a pápa.

XVI. Benedek utalt a városban élő névtelen személyekre, akiket a végsőkig kihasználhatnak, üzleti, vagy egyéb reklám célokra. Ugyanakkor rámutatott, hogy minden embernek az a vágya, hogy egyéniségként fogadják be, mert minden emberi élet a legnagyobb tiszteletet igényli. „Mindenki szívében húzódik egy határ a jó és a rossz között. **Senkinek nincs joga ítélkez-**

ni mások felett, de mindenkinek kötelessége, hogy jobbá legyen. A tömegtájékoztatók mindig „nézőkké” teszik bennünket, mintha a gonosz mindig csak másokra vonatkozna, és bizonyos dolgok velünk soha nem történhetnének meg. Pedig valójában mindannyian „cselekvő személyek” vagyunk jóban és rosszban egyaránt, viselkedésünk jó, vagy rossz hatással van másokra.”

Ezt követően a pápa utalt a környezet-szennyezés jelenségére. Hangsúlyozta, mindenki elkötelezettségére van szükség, hogy vigyázzunk városunk tisztaságára, ápoljuk környezetünket. Felhívta azonban a figyelmet egy sokkal veszélyesebb jelenségre: a lélek beszennyeződésére. *„Kevesebbet mosolygunk, nem üdvözöljük egymást, nem nézünk egymás szemébe. Mindent felszínesen kezelünk. A személyek lélektelen testekké, dolgokká, arc nélküli tárgyakká válnak, amelyek felcserélhetők és fogyaszthatók.”* – mondta a

pápa. Az embernek nem ez a természetes igénye, mindent meg kell tenni azért, hogy ne így éljünk egymás mellett.

XVI. Benedek tiszteletét fejezte ki mindazoknak, akik csendben, nem szavakkal, hanem tettekkel gyakorolják a szeretet evangéliumi törvényét, amely előreviszi a világot. *„Sokan vannak, és ritkán adnak róluk hírt. Mindenféle korú emberek, akik megértették, hogy nincs értelme ítélkezni, panaszkodni, vádaskodni. Többet ér, ha a rosszra jóval válszolunk. Ez változtatja meg a dolgokat vagy még inkább a személyeket, és ennek következtében jobbá teszi a társadalmat. Szűz Mária azt üzeni mindnyájunknak: ahol elhatalmasodott a bűn, túlárad a kegyelem kezdve a szívüinktől és az élettüinktől. Így a város szebb, keresztényibb és emberibb lesz”* – zárta XVI. Benedek a beszédét.

A cikket összeállította: Czeller Zoltán

Pusztai Sándor:

Bennünk fénylő csillag

sírásra görbült a szánk
mikor a legszebben akartunk énekelni

gyáva lett bennünk az öröm
ahogy boldogok akartunk lenni

induljunk szívünk dzsungelében
az embert megkeresni

a jóságot még ma
el kéne kezdeni

óh bennünk fénylő csillag
merj már megszületni

Barnai Gyula

atya

életének 75., áldozópapságának 52. évében, türelemmel viselt betegség után, 2009. december 9-én, szentségekkel megerősítve az Örök Hazába költözött.

A derús vándort, Isten meghívott szolgáját, a sokak által szeretett lelki atyát, barátot és bölcs testvért, a

feltámadás hitével és az üdvösség reményével végakarátának megfelelően 2009. december 19-én, lapzártánk után, helyezték öröknyugalomra a jánoshalmi Kápolnás temetőben.

Lelki üdvéért az engesztelő szentmisét a temetés után, a jánoshalmi plébánia kápolnájában mutattak be. A temetési szertartásról következő számunkban számolunk be. Hálás szívvel mondunk köszönetet a Mindenható Istennek, szeretetben és szolgálatban gazdag életéért!

Halála napjának evangéliuma így szól: „Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket!”

(Mt 11,28)

Akik Istent szeretik...

„Tudjuk azt is, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik, hiszen ő saját elhatározásából választotta ki őket”

(Róm 8,28)

Egyszer megkérdeztem visszakmában dolgozó ismerősömet: - Hogy lett az „ócskavasból”, „haszonvas”? - Azt válaszolta: - Rájöttünk, hogy nincs ócskavas. Minden darabot, minden kilót, hasznosan fel lehet és fel is tudunk használni. - Új tudáshoz, új eljárásokhoz jutottak a vasfeldolgozás terén.

Nos, a keresztény ember ilyen új tudáshoz juthat: mindent fel tud használni az életében, ha Istent szereti és szüntelen tudatában van, hogy őt is szereti az Isten!

Játék ez a szavakkal? Afféle vallásos dialektika? Hogy mennyire nem az, gondoljunk magára Jézus Krisztusra. Szinte egész élete ennek az Igének az illusztrációja. Ha volt valaki, aki nem kerülte meg a

dolgokat, az események nehezét, akkor Ő volt az. Es íme: a legkeservesebb események is végül Őt szolgálják.

Kereszthalála megváltássá lesz, javunkra szolgál. Javunkra? Üdvösségünkre!

Gondoljunk az apostolokra, akiket István vértanú halála után keserves körülmények vesznek körül. Menekülniük kell Jeruzsálemből. És pontosan ez az esemény lesz a kereszténység elterjedésének kezdete. Szétröppen a szikra...

Pál élete élő illusztrációja tanításának. Minden a javára szolgál.

Minden ellenszelet be tud fogni a vitorlájába. Minden „ócskavas-életet”, aki csak közelébe kerül „haszonvassá” alakít át, használ fel.

Pál nem dogmát, hanem megtapasztalt, átélt élmények sorát sűríti ebbe a sorba: akik Istent szeretik, minden javukra van.

Részlet Gyökösy Endre írásaiból

Rónay György

Advent első vasárnapja

Amikor a fák gyümölcsöt teremnek,
tudhatjátok, hogy közel van a nyár.
Tűzre dobhatsz, Kertész, mert nem terem meg
korcs ágaimon más, mint a halál?
Amikor jelek lepik el a mennyet,
ál munkból kelni itt az óra már.
De ha hozzám jössz, pedig megüzented,
angyalod mégis álomban talál.
Meg akartál rajtam teremni, rossz fán,
Nem voltál rest naponta jönni hozzám.
Ajtóm bezártam. Ágam levetett.
Éjszakámból feléd fordítom orcám:
boríts be, Bőség! Irgalom, hajolj rám!
Szüless meg a szívemben, Szeretet!

Szent-Erzsébet ünnepén

Jánoshalmán november 15-én Binszki József plébános a szentmisén emlékezett meg a szegények segítéséről ismertté vált Szent Erzsébetről. A szertartás végén a Máltai Szeretetszolgálat helyi tagjai osztották a híveknek a megszentelt Erzsébet-kenyereket.

Útmenti kereszt megáldása

Szentkata határában található keresztet Zámbor Gábor és családja állította, korpusz felújítását Csizovszki László végezte. A keresztet és a határt jelző névtáblát Binszki József plébános áldotta meg november 28-án

Búcsú Szentkátán

November 28-án, már-már hagyományosan Gábor atya tanyája adott otthont a szentkátai búcsúnak. Az időjárás kegyes volt. Bolvári János espres plébános által bemutatott és Bergmann János, Binszki József, Rónaszéki Gábor, Kuminetz Géza és Gyöngyösi Balázs által koncelebrált szentmisét szabadban, sátor nélkül lehetett megtartani. A szertartás után el kezdett esni az eső, de tömeget és a jó hangulatot nem tudta elmosni.

Jubilálók köszöntése

Jánoshalmán Advent első vasárnapján volt azoknak a pároknak a megáldása, akiknek az idén volt házasságkötésük 25., 50., 60. vagy 65. évfordulója.

Angyali mise - Rorate

Az egyházi év adventi időszakában a hajnali misék különleges hangulatot kölcsönöznek a decemberi virradatnak. A rorate elnevezést az ünnepekör egyik - őszövétségi szentírási szövegen alapuló - énekének kezdő soráról kapta, melyet adventben énekeltek: Rorate caeli de super. Harmatozzatok egek onnan felülről. Ez arra utal, hogy a Szűz Mária tiszteletére mondott hajnali miséket mindig az Úrangyala elimádkozásával zárják. Jánoshalmán reggel hat órakor kezdődik a hajnali szentmise, melyet régebben aranyos vagy angyali misének is hívtak. A hívek hajnali sötétben várják a napfényt, a Messiást, mint hajdan a próféták tették, így jut idő a beszélgetésre tea vagy forralt bor kortyolgatása közben.

Adventi gyertyagyűjtások

Katolikus Óvodában hétfő reggelenként az áhítaton, közösen gyűjtötték meg az adventi koszorú gyertyáit.

Már hagyománynak számít, hogy minden adventi szombat este ünnepélyes gyertyagyűjtást tartottunk a plébánia kápolnájában. Minden egyes alkalommal más és más közösség

állította össze az imaóra anyagát.

Advent vasárnapjain ünnepélyes gyertyagyűjtással kezdtük a szentmiséket a gyerekek koszorújában

Ministráns beöltöztetés

2009 december 2-án volt templomunkban az újabb ministráns beöltöztetése. Az új „jelölt”, már rendszeresen készült arra, hogy az oltár körül szolgálók közösségének tagja legyen. Ünnepeles keretek között adták rá a megáldott fehér ruhát a délelőtti szentmisén.

Szeretettel látunk újabb lányokat és fiúkat is, akik ministránsként szeretnék az Úriszolgálatát ellátni.

Szent Anna Iskola hírei

November 2-a halottak napja. E napon gyertyákat, mécseseket gyújtunk elhunyt szeretteink emlékére. Diákotthonos nevelőinknek köszönhetően a hét közben otthonuktól, családjuktól távol élő tanulóink is megemlékeztek elhunyt rokonaikról, ismerőseikről egy szál gyertyát gyújtva a temetőben.

November hónapban három alkalommal is színházi előadást tekinthettek meg alsós diákjaink. Elsőként Rémusz bácsi meséből láthattak egy válogatást, majd Mátyás király idejében kalandoztak. November 19-én a Kulturális Központban adott otthon a Pitypang Színpad, Cirkusz az erdőben című előadásának, melyről ismét egy értékes élménnyel gazdagabban tértek vissza tanulóink.

Baján „Álmodtam egy világot magam-

nak” elnevezéssel harmadik alkalommal rendeztek pályaválasztási vásárt. A Dél-alföldi Regionális Munkaügyi Központ Jánoshalmi Kirendeltség szervezésében 8. osztályos diákjaink is eljuthattak a kiállításra, valamint a Renner Bt-ben tettek üzemlátogatást. A rendezvények segítséget nyújtanak a pálya-, a szakma- és az iskolaválasztás előtt álló diákok számára, hogy megalapozott döntést tudjanak hozni a továbbtanulásban.

November 24-26-ig nyílt tanítási napokon nézhették meg a szülők, hogy milyen módszerekkel tanulnak a diákok, és hogyan dolgoznak gyermekeik a különböző órákon.

Komáromi Róbert kollégánknak ez úton is köszönjük, hogy diákjaink ismét hódolhattak a korcsolyázás iránti szenvedé-

lyüknek. Egy zsúfolásig megtelt busszal utaztak Bajára, hogy néhány órán keresztül élvezhessék a jégpálya nyújtotta örömeiket.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat szervezésében, a tavalyi évhez hasonlóan idén is szeretetcsomagokat gyűjtöttünk erdélyi gyermekek karácsonyi megajándékozására. A gyűjtést általános iskolás korú gyerekek között hirdettük meg. Az ajándék mennyisége egy cipős doboznyi volt, melyeken feltüntettük, hogy milyen életkorú és nemű gyermeknek szánta az ajándékozó. A gyerekek munkáját iskolánkban Hefner Istvánné irányította.

December hatodikán minden gyermek lázban ég. Kitisztított kiscipők sorakoznak az ablakban, s a kicsik lélegzetüket is visszatartva várják, hogy végre meglátassák a Mikulást. Szent Miklós püspök ebben az évben is ellátogatott városunkba. Önzetlen jóságával adott ajándékai örömet

tyagújtást tartunk a plébánia kápolnájában. Minden alkalommal más és más plébániai közösség állítja össze az imaóra anyagát. A második gyertya meggyújtásánál nevelőtestületünk tagjai vezették az áhítatot.

December 3-án megrendezésre került iskolánkban a mesemondó verseny, melyen a megmérettetésre benevezett 17 tanuló három kategóriában – I.-II., III.-IV. és V.-VIII. osztályosok – mérte össze tudását, tehetségét. Egy-egyszabadonválasztottnépmesével szórakoztatták társaikat, a hallgatóságot és nem utolsó sorban a zsűri tagjait. Kellemes, derűs percekben volt részünk, s örömmel hallgathattuk tanulóink szép, hangulatos szövegmondását. Köszönjük Kiss Györgyné, Taskovics Ágnes és Kasziba Magdolna zsűriben betöltött munkáját, akik kiemelt minősítéssel díjazták Berta Virág 2. osztályos, Rab Levente 3. osztályos, Kiss-Pető Apor és Dudás And-

és vidámságot fakasztottak az emberi szívekben.

Már hagyománynak számít, hogy minden adventi szombat este ünnepélyes gyer-

rea 4. osztályos, Hegedűs Réka 6. osztályos tanulókat.

December 4-én Süle Ferenc, az Apáczai Kiadó tankönyvírója a gyermekek részére

élvezetes, a pedagógusok számára pedig tanulságos rendhagyó énekórát tartott a Kulturális Központban.

A pedagógusok számára Kecskeméten rendezték az egyházmegyei adventi lelki-gyakorlatot december 12-én. A szentmisét

Dr. Bábel Balázs mutatta be, az előadást pedig P. Forrai Tamás SJ, a miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium igazgatója tartotta. Az előadás során hivatásunkban erősödöttünk meg, valamint sajátos küldetésünkben mélyedhettünk el.

Katolikus óvodában történt

A Katolikus Óvodában minden évben megemlékezünk Szent Erzsébetről, felidézük rövid életének mozzanatait. Szent Erzsébet szolgáló szeretetét, az elesettek iránti figyelmét példaként állítjuk a gyermekek elé. A rózsákról szóló történetet a kisebbek is megismerték, a nagyobbak

pedig átéléssel megjelentették. Nagy élményt jelentett a gyermekek számára az ünnep előtti kenyérsütés. Ezzel a programmal a kenyér iránti csodálatra és tiszteletre neveljük óvodásainkat.

„Miklós püspök egykor régen segített a szegény népen...” énekelték a gyermekek a Katolikus Óvodában. Szent Miklósról emlékezve, a jóságos püspök cselekedeteit ismerve, a gyermekek nagyon kíváncsiak voltak, hogy vajon mit rejt a csomag?

Minden csoportban akadt gyermek, aki nagy örömmel vette kézbe a püspöki botot, hogy vigyázzon rá. Az egész évi jóságért, no, meg egy kis biztatásként, minden gyermek megkapta az ajándékát!

Kedves gyerekek!

Ez a két oldal teljesen a tiétek, mely egyben tanulságos, és szórakoztató!

Találd ki! (vicces)

Kösd össze a helyes megfejtéssel!

1. Hogy esik a hó?
2. Melyik karó véd a hideg ellen?
3. Melyik ács ehető?
4. Melyik ember a legidősebb?
5. Melyik csap olvad el a melegben?
6. Mikor lehet a vízen száraz lábbal átmenni?
7. Melyik tél a leghosszabb?

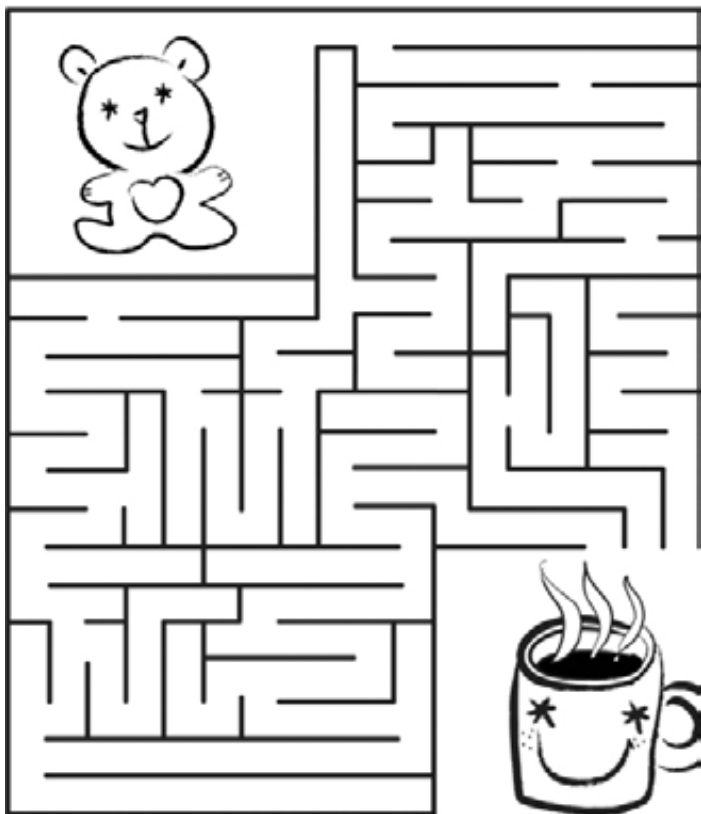
- ha befagy
kalács
a jégcsap
fehéren
kötél
takaró
december

Megfejtés:
1. fehérén
2. takaró
3. kalács
4. december
5. a jégcsap
6. ha befagy
7. kötél

Kösd össze a pontokat, és díszítsd kedved szerint a fát!

Találd meg a bögrétől a macihoz vezető utat

Összeolvasó

Karikázd be minden második betűt, olvasd össze, és megtudhatod, hogy mit mondott az Úr angyala Józsefnek álmában:

E	F	R	I	T	Ú	Z	T	U	F	I	O	P
G	A	S	S	Z	D	Ü	F	L	G	N	H	I,
J	A	K	K	L	I	É	T	Á	N	Ű	E	Í
V	Y	E	X	Z	C	Z,	V	E	V	L	B	J
N	É	M	Z	Á	U	É	S	L	N	K	A	J
K,	J	M	H	E	G	R	G	T	F	Ő	D	S
S	Z	A	A	Ú	B	Ő	A	P	D	O	Í	I
T	Z	J	T	A	R	M	E	E	W	G	Q	N
I	É	K	P	M	É	N	T	B	B	G	Ű	C
N	D	E	S	I	A	B	E	Ő	R	L	Z	.

Gondolatok az év utolsó napján

Szilveszter estéjén elfogódott a szívünk, mintha egy édes valamitől kellene búcsúznunk, mintha egy jótékony kezet kellene utoljára megcsókolnunk s könnyeinket ráhullatnunk.

Visszanézünk a múltba s az Úr szeretetével szemben találjuk magunkat, aki kegyelmével árasztott el, mint eső szitált ránk, mint nap sugar szóródott lelkünk-re; izzó parazsat hullatott ránk. Fölhasználtuk-e az időt, a kegyelmeket, a sugallatokat, lelkünk indulatait, szívünk gerjedelmeit, az élet nemes vágyait, a belső és

külső világ erőit? Tisztábbak, nemesebbek, különb emberek lettünk-e? Vagy vétkeztünk tán nagyon súlyosan és sokszor? S tán úgy éltünk Isten-feledésben és szív-keményiségben? Mily szegény s örömtelen élet! Vagy Istenhez tértünk megbántuk bűneinket s irgalmát élveztük? S mégis, mégis forró, imádó szívvel borulok le előtted, Uram, s mindenért, újra mondom: mindenért, a keresztért csakúgy, mint szereteted csókjaiért hátát adok.

Prohászka Ottokár

Szeretettel közöljük a kedves testvérekkel, hogy a 2010. évben az egyházi hozzájárulás (adó) összege 225 forint lesz havonta. A havi 17 forinttal emelt összeg arra elegendő, hogy az inflációt korrigáljuk. Megértésüket, támogatásukat köszönjük.

Füle Lajos:

Ez volt az Óév

Ez volt az óév, mennyi baj,
hány próba, mennyi kegyelem!
Támadt s el is halt a vihar,
árnyéka itt még szívemen.
Nem jártam én a vizeken,
de JÉZUS járt s megragadott,
ezért nem sülyedhettem el.

RÁ bízom most is magamat.

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
hitéleti kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anct.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Binszki József

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

**Minden kedves
olvasónknak Áldott,
Békés Karácsonyt, és
Boldog Új Esztendőt
kívánnak!
Binszki József plébános és
munkatársai**